

Friluftslivets fellesorganisasjon

Adresse: Nedre Slottsgate 25, 0157 OSLO
Telefon: 23 31 09 80, Telefaks: 23 31 09 89, E-post: post@frifo.no, Nettsted: www.frifo.no
Org. nr.: 971 262 834, Kontonr: 7154.05.51671

Fylkesmannen i Troms
Postboks 6105
9291 Tromsø

Dato, 31.10.2008

FORSLAG TIL OPPRETTELSE AV NASJONALPARK I BARDU - HØRINGSUTTALELSE

Vi viser til Deres brev av 29.4.2008 angående høring av forslag til opprettelse av nasjonalpark i Bardu.

Friluftslivets fellesorganisasjon (FRIFO) representerer de 13 største friluftslivsorganisasjonene i Norge med til sammen over ½ million medlemskap. En av hovedoppgavene for FRIFO er å ivareta allemannsretten og det enkle og naturvennlige friluftslivets vilkår i Norge, herunder naturgrunnet for å drive friluftsliv.

FRIFO støtter forslaget om opprettelse av nasjonalpark i Bardu etter alternativ II. Vi mener dette vil være den beste måten å sikre de store nasjonale natur- og friluftslivsinteressene som finnes i dette område.

Verneplanen

Bakgrunnen for framlegget for vern er Stortingsmelding nr 62 (1991-92) "Ny landsplan for nasjonalparker og andre større verneområder i Norge".

Forslaget til vern omfatter to alternativer. Alternativ I omfatter et areal på 235 km², mens alternativ II omfatter et areal på 571 km². Alternativ II er utredet med bakgrunn i en anmodning fra Bardu kommune om å utrede en større nasjonalpark.

Behov for vern

Den generelle samfunnsutvikling fører til et stadig sterkere press på naturen. Mulighetene for å drive friluftsliv svekkes kontinuerlig ved at attraktive naturområder reduseres i størrelse og kvalitet, og gjenværende områder gjøres vanskeligere tilgjengelig. Blant annet har inngrepsfrie naturområder i Norge blitt redusert dramatisk i løpet av de siste 100 årene som følge av ulike typer utbygginger og inngrep. Dessverre fortsetter denne utviklingen, og FRIFO mener derfor det nå er svært viktig at vi tar vare på de naturverdiene som fortsatt finnes, både i og utenfor inngrepsfrie områder, blant

annet for å ivareta friluftslivet som er en del av norsk kulturarv og som en del av det helseforebyggende arbeidet i Norge.

Friluftsliv og retten til fri ferdsel

Den frie ferdselsretten (allemannsretten), jf friluftsløven er et grunnleggende fundament for utøvelse av det tradisjonelle friluftslivet i Norge. FRIFO er derfor i prinsippet i mot enhver regulering som kan rukke ved denne retten. Vi kan imidlertid se at det i noen spesielle tilfeller kan være behov for å regulere ferdselen av hensyn til sårbare naturtyper og/eller arter. Det er imidlertid svært viktig at reguleringen ikke legger unødvendige og ikke begrunnede restriksjoner på det enkle og naturvennlige friluftslivet. Bant annet er det viktig at vernebestemmelsene ikke fører til unødvendige restriksjoner eller hindringer på mindre arrangementer i undervisningssammenheng. At medlemmer i frivillige lag og foreninger, skoleelever og studenter blir tatt med på tur i verneområdene og på den måten får et positivt forhold til disse områdene vil være et viktig bidrag til å sikre en framtidsetta forvaltning av disse områdene spesielt, men også for naturen generelt.

Det foreslåtte verneområdet er et mye brukt friluftsområde, og dette særlig viktig innefor alternativ II.

Verneforskriftene

I forslaget til verneforskrift for nasjonalparken er friluftslivet tatt med som en del av verneformålet, jf § 2 i verneforskriften. FRIFO er selvsagt glad for dette, men vi mener at friluftslivet i mye større grad bør likestilles de andre formålene. Vi mener også at forvaltningsmyndighetene ofte tolker begrepet ”tradisjonelt og enkelt friluftsliv” for snevert. Vi ser eksempler på at ”nye” former for friluftsliv (f eks. kiting) blir ekskludert fra områder, ikke ut fra miljøbelastning, men ut fra at de er nye. Dette mener vi er meget uheldig med tanke på å få forståelse for vern og for rekruttering til friluftslivet.

FRIFO mener derfor at friluftslivet bør komme inn som et eget punkt:

- Det er også et formål med nasjonalparken å sikre allmennhetens tilgang til naturopplevelse gjennom utøving av et enkelt og miljøvennlig friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

FRIFO er fornøyd med at verneforskriften ikke er til hinder for vedlikehold av blant annet stier, skilt, bruer, skilt, og liknende (jf § 3 pkt 1.2.b). FRIFO er også fornøyd med at verneforskriften gir muligheter for naturvennlig tilrettelegging for friluftslivet ved blant annet merking av nye stier, bygging av enkle bruer og klopper, (jf § 3 pkt 1.3.c og d).

Som vi skriver ovenfor mener vi at det viktig at vernebestemmelsene ikke fører til unødvendige restriksjoner eller hindringer på mindre arrangementer i regi av frivillige lag og foreninger, skoler m.m. Vi er derfor glad for at forslaget til verneforskrift for nasjonalparken ikke er til hinder for slike aktiviteter, (jf § 3 pkt 5.2). Vi forutsetter at ”til fots” også gjelder på ski og andre former for miljøvennlig ferdsel.

FRIFO har forståelse for at det kan være behov for omlegging av stier i enkelte tilfeller, (jf § 3 pkt 5.5). Vi vil imidlertid presisere at en slik omlegging må være godt begrunnet og at omleggingen skjer i nært samarbeid med de som bruker stien og de som eventuelt vedlikeholder den.

FRIFO er også glade for at verneforskriften ikke er til hinder for viktige friluftslivsaktiviteter som sanking av bær og sopp, jakt og fiske og bålbrenning.

FRIFO mener det er viktig å redusere eller begrense motorferdsel i utmark til et minimum. Det er derfor viktig at verneforskriften kun åpner for det som er ytterst nødvendig, og at det gjennomføres en streng forvaltningspraksis.

Vennlig hilsen
Friluftslivets fellesorganisasjon

Harald Tronvik
generalsekretær

Hans Erik Lerkelund
fagkonsulent